

Khadafi komt niet tot leven, de grijze academicus wel bij Roosbeef

Grootste struikelblok bij de zesde Nacht van Kunst & Wetenschap: wat te kiezen uit de ruim 150 acts die in een paar uur voorbij komen. De verslaggever volgde zaterdagavond voor al z'n neus.

IGOR WIJNKER

Het aantal locaties en optredens werd dit jaar weliswaar teruggebracht, maar zo'n groot en gevarieerd aanbod op één Nacht van Kunst & Wetenschap blijft ondenkbaar. Gehoord: man die zich noodgedwongen beperkte tot de muziek, want „anders is het écht niet te doen”.

Dan mis je wel veel bijzonders. Zoals *Famous Deaths*, het spraakmakendste onderdeel van deze editie. In de kelder van Minerva wordt je in een mortuariumkist geschoven en beleef je de laatste momenten van JFK of Khadafi in geur en geluid.

Marcel van Brakel, een van de makers: „We hebben uitgezocht dat je met geuren een verhaal kunt vertellen. Die beleving is heel intens. We hebben de filmbeelden van hun laatste minuten bestudeerd en daar geuren bij 'gemaakt'. Khadafi vluchtte bijvoorbeeld een riool in voor hij werd vermoord en reed in een SUV – dan ruik je de lederen bekleding.” Maar de zestien stalen geurbusjes die zijn verbonden met de laptop en de twee kisten doen het niet. De boel wordt gereset, draadjes worden verwisseld. Tevergeefs. De dood mag nog even wachten.

Snel door naar de volgende locatie, want de nacht is tijdens de Nacht zo weer voorbij. In het academiegebouw komen de Thaise, Chinese, Somalische en Indiase etensluchten je op de gang al tegemoet bij Expats in Groningen. Enkele van de ruim 120 nationaliteiten die de stad rijk is bieden een inblikje in hun leven. „Ik heb de beste plek van het festival”, zegt dj Ralf Koopman die daar de hele avond plaatjes mag draaien, met de gevulde eettafel binnen handbereik.

Op de eerste verdieping vertelt paleontoloog Anne Schulp in de volstrekt geurloze Aula over de bijna puntgave T.rex van ruim dertien meter die hij met zijn team in 2013 in Montana heeft opgegraven en vanaf volgend jaar in natuurhistorisch museum Naturalis in Leiden is te bewonderen.

In een half uur wekt de bevlogene Schulp het vleesetende monster uit de prehistorie weer tot leven. Hij laat een afgietsel van een enorme slagtang rondgaan: „Duw maar even op je arm en denk er zes kleine auto's bovenop, dat is de bijkracht van

Donkere Materie & Dansende Deeltjes van natuurkundige Steven Hoekstra met Club Guy & Roni, in Der Aa-Kerk. FOTO'S PETER WASSING

dat beestje. Ze had vijftig van die dingetjes.” Blijmoedig lepelt hij gruwelijke details op uit het medisch dossier van het vrouwtje. „Ik wil dat beest persoonlijk leren kennen en het hele verhaal vertellen.” De 'oude dame' had zich geen betere ambassadeur kunnen wensen.

Terug, de zwoele stad weer in. In het steegje naar het Universiteitsmuseum ruik je de houtskool waarin

'Als die geuren blijven hangen wordt het één geurendiarree'

een stalen staaf ligt te gloeien. Waagsmid Sebastiaan Pelsmaecker

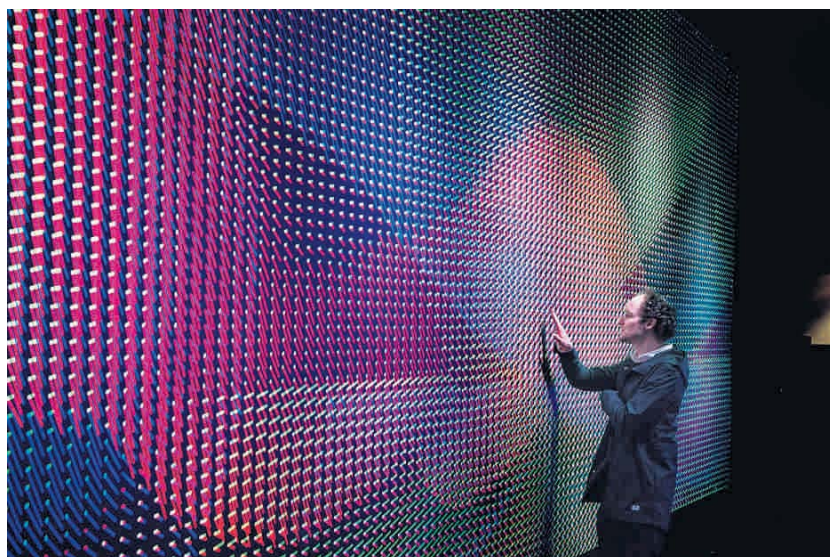
pakt de staaf met blote handen en begint er met een hamer op te slaan. „Ik ben er inmiddels wel aan gewend”, zegt hij achteloos. Of hij hete ovenschalen en gebakken broodjes dan ook zonder ovenwantsen uit de oven haalt. Lachend: „Ja, dat klopt.”

In het pand van Studentenvereniging Albertus Magnus krijgt de bezoeker ook een krachtige geurbeleving. Je moet door de kelder naar

binnen en daar walmt een scherpe braaksellucht je tegemoet. Iedereen bestijgt zo snel mogelijk de smalle steile trappen, maar de geur wordt er niet beter op. En de gewenste band (het in de VS furor makende Eindhovenonse viertal Mozes and The Firstborn) speelt niet eens. Snel dat stinkhol weer uit en op adem komen in de kist van Khadafi die het nu wel doet. Helaas zit er nog geen afzuiger op, waardoor de beleving niet zo heftig is als gehoopt. Van Brakel: „Als die geuren blijven hangen en mengen wordt het één geurendiarree.”

Het mengen pakt beter uit bij Roosbeef op het waterpodium aan de Reitemakersrijke. De organisatie van de Nacht streeft naar verrassende ontmoetingen tussen kunst en wetenschap. Dan zit je goed bij de band rond zangeres Roos Rebergen, die liefhebbers van alternatieve muziek aan zich bindt en wetenschappers aan het dansen krijgt. Als het lied *Twijfelaar* wordt ingezet daalt een grijze, rijzige academicus razendsnel de trap af en gooit op de dansvloer meteen zijn lange ledematen los. De band rockt, Reebbergen zingt („Zie, de gieren cirkelen om ons heen/De vriendschap werd een fossiel en verdween”) en de grijze academicus is een attractie op zich met zijn onnavolgbare dansmoves.

Subliem is de versmelting van kunst & wetenschap in de Der Aa-kerk waar natuurkundige Steven Hoeksta het raadsel van de donkere materie probeert te ontfalen, verlicht door prachtige projecties en omringd door dansende moleculen van Club Guy & Roni.

Een bezoeker betast de installatie Motion Paintings in Der Aa-Kerk.